

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
за организовани
криминал
Кж По1 Пои 6/19
08.05.2019. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Наде Зец, председника већа, Милимира Лукића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Јеленом Каличанин Војновић и записничарем Јасном Билић, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела праће новца из члана 231 став 2 у вези става 1 КЗ и др, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА и пуномоћника трећих лица ББ, ВВ и ГГ, адвоката Драгана Лазаревић, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр. 1/19 од 21.02.2019. године, на рочишту одржаном дана 27.03.2019. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгослава Марковића, окривљеног АА, трећих лица ББ и ГГ, те браниоца окривљеног и пуномоћника трећих лица адвоката Драгана Лазаревића, а дана 08.05.2019. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгослава Марковића, окривљеног АА, трећег лица ББ, те браниоца окривљеног и пуномоћника трећих лица адвоката Драгана Лазаревића, сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, и у одсуству уредно обавештеног трећег лица ГГ, а након већања и гласања дана 08.05.2019. године донео је следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА и пуномоћника трећих лица ББ, ВВ и ГГ адвоката Драгана Лазаревића, **УКИДА СЕ** решење Вишег суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр. 1/19 од 21.02.2019. године, и предмет се враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр. 1/19 од 21.02.2019. године, на основу одредбе члана 25 став 1 и члана 26 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал ОИК.бр. 21/17 од 14.01.2019. године за привремено одузимање имовине, па је привремено одузето: од окривљеног АА, удео од 109/451 пословног простора пословних услуга бр. ... припадајуће површине 109м2 у ..., ул. ... бр. ... (раније ул. ...), број парцеле бр. ... КО ..., стан бр. ...површине 67м2 у ...

ул. ... бр. ... број парцеле... КО ... и новчана средства у износу од 1.221,22 евра на рачуну код "Banca Intesa"; од трећег лица ББ, супруге окривљеног АА, удео од 109/451 пословног простора пословних услуга бр. ... припадајуће површине 109м2 у ... ул. ... бр. ... (раније улица ...), број парцеле ... КО ..., новчана средства у износу од 10.002,52 евра на рачуну код "Banca Intesa", новчана средства у износу од 51.270,49 евра на рачуну код Societe Generale Bank", новчана средства у износу од 21.898 евра на рачуну код "Комерцијалне банке" и новчана средства у износу од 1.220,43 евра на рачуну код "Banca Intesa"; од трећег лица ВВ, сина окривљеног АА су одузета новчана средства у износу од 41.592,25 евра са рачуна код "Banca Intesa" и новчана средства у износу од 1.600 евра на рачуну код "Комерцијалне банке"; од трећег лица ГГ, сина окривљеног АА, одузета су новчана средства у износу од 6.190 евра са рачуна "Комерцијалне банке". Одлучено је да привремено одузимање имовине у складу са одредбом члана 34 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, траје најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што у складу са чланом 34 став 3 истог закона суд најмање једном годишње, по службеној дужности, преиспитује донету одлуку и у оправданим случајевима може ту одлуку укинути или је заменити мером забране располагања привремено одузетом имовином, при чему ће имовином у складу са чланом 9 истог закона управљати Дирекција за управљење одузетом имовином.

Против наведеног решења благовремено је жалбу изјавио бранилац окривљеног АА и пуномоћник трећих лица ББ, ВВ и ГГ, адвокат Драган Лазаревић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу преиначи решење те одбије као неоснован захтев за привремено одузимање имовине или решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани крмиинал, је одржао рочиште које је започето 27.03.2019. године, а затим настављено 08.05.2019. године, на коме је размотрио целокупне списе заједно са ожалбеним решењем и изјављеном жалбом, па је након већања и гласања дана 08.05.2019. године нашао:

-жалба је основана.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, је ценио жалбене наводе браниоца окривљеног и пуномоћника трећих лица адвоката Драгана Лазаревића, којима се указује на то да првостепени суд у побијаном решењу није дао јасне разлоге и није утврдио чињенице из којих произилази да постоје основи сумње да је имовина власника проистекла из кривичног дела, као ни чињенице које оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине.

Првостепени суд је, како се наводи у побијаном решењу, имао у виду изведене доказе, те је доводећи у везу легалне, на закону стечене приходе, које су окривљени власник АА и треће лице супруга окривљеног ББ, стицали по основу сопствене зараде, отпремнине, кроз више облика привређивања и закупнине са висином трошкова живота, висином купопродајне цене за пословни простор, односно чињеницу да је за кредит за куповину непокретности - пословног простора окривљени положио депозит у

висини од 60.000 евра, чињеницу да је окривљени био корисник више кредита за које је плаћао рате, те имајући у виду новчана средстава на рачунима окривљеног и трећег лица, закључио да прилив новца на начин и у износу како то из приложених доказа произилази да су окривљеном АА и трећем лицу ББ дотицали, није био довољан за полагање новца на штедњу и за куповину непокретности, односно није био довољан за полагање готовинског депозита у висини од 60.000 евра за куповину пословног простора из њихових законитих прихода. Дакле, првостепени суд је закључио да имовина која се састоји од удела у пословном простору, власништва на стану и новца на рачунима који је у највећем делу пренет на трећа лица ББ, ВВ и ГГ од стране окривљеног АА, нема упориште у законито стеченим приходима следом чега произилази да се ради о имовини за коју постоји основана сумња да је проистекла из кривичног дела. Узимајући у обзир чињеницу да постоји основана сумња да је окривљени АА извршио кривично дело прање новца из члана 231 став 2 у вези става 1 и пореска утаја из члана 229 став 3 у вези става 1 КЗ, те висину прописане казне затвора за та кривична дела, околност да се предметном имовином релативно лако може располагати, то је првостепени суд заузео становиште да ове околности могу објективно и значајно утицати на окривљеног и трећа лица да до доношења коначне одлуке суда о одузимању, располажу имовином на прикриврен начин, лично или преко овлашћеног лица, и тако онемогуће њено касније одузимање, због чега је иста привремено одузета.

Међутим, према ставу већа Посебног одељења Апелационог суда у Београду, основано је изјављеном жалбом оспорен цитирани закључак првостепеног суда и он се, за сада, још увек не може прихватити као правилан и законит, будући да првостепени суд није на правилан и потпун начин утврдио све чињенице важне за доношење правилне и законите одлуке у овој кривичноправној ствари. Наиме, одредбом члана 3 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина власника која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, док је тачком 8 наведеног члана прописано да се трећим лицем сматра физичко или правно лице на који је пренета имовина проистекла из кривичног дела, а да је тачком 4 истог закона прописано да се власником сматра окривљени, окривљени сарадник, оставилац, правни следбеник или треће лице.

Имајући у виду напред наведене законске одредбе из којих следи да се имовина проистекла из кривичног дела може одузети само од лица који је учинилац кривичног дела или од физичког или правног лица на који је пренета имовина проистекла из кривичног дела, то се у конкретном случају основано жалбом указује да је првостепени суд пропустио да утврди одлучне чињенице – да ли је и на који начин имовина која је привремено одузета од окривљеног и трећих лица прибављена управо новчаним средствима окривљеног, а која су проистекла из кривичног дела, те на који начин је та имовина пренета на трећа лица у циљу да се окривљеном наведена имовина не одузме већ да се истом на прикриврен начин располаже до доношења коначне одлуке суда о одузимању имовине, те постојање вероватноће да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено.

Наиме, по оцени овог суда у побијаном решењу недостају јасни разлози о

одлучним чињеницама који се тичу укупне вредности прихода и односа прихода и расхода окривљеног у смислу члана 3 став 1 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, из које се може утврдити постојање очигледне несразмере између законито стечених прихода власника и имовине коју поседује он и трећа лица. Ово због тога што су власник окривљени АА и трећа лица ББ, ВВ и ГГ, пред судом доказивали постојање својих прихода и на тај начин супростављали доказе онима које је тужилаштво суду презентовало. При том, према ставу овог суда, а супротно закључцима првостепеног суда, не може се прихватити као правилан став о томе да су једино подаци званичних државних органа доказ о постојању прихода власника. Следом тога, на одржаном рочишту пред овим судом поред окривљеног АА и трећих лица ББ и ГГ саслушани су и сведоци ДД – мајка окривљеног АА, сведок ЂЂ и сведок ЕЕ, родитељи трећег лица ББ и сведок ЖЖ, а који сведоци су се пред судом изјашњавали о поклонима односно позајмици коју су учинили окривљеном и његовој породици. Тако су сведок ДД, ЂЂ и ЕЕ на одржаном рочишту прецизирали износ поклоне који су поводом свадбеног веселја, рођења деце, расподеле наслеђене имовине иза оца АА, те куповине стана трећем лицу ББ од стране њених родитеља, док је сведок ЖЖ пред судом објаснила да је позајмила АА и ББ новац у износу од 55.000 евра који су они уплатили као депозит за подизање кредита код банке, објаснивши да живи у Немачкој, да је тај новац добила на поклон од родитеља и браће, као и од издавања стана, те да је након што су јој АА и ББ вратили паре, исте употребила за куповину још једног стана о чему поседује доказе у виду трансфера новца који је уплаћен на рачун домаће банке, а подигнут са рачуна банке у Немачкој. Према ставу овог суда, оваквим доказима је доведен у сумњу закључак првостепеног суда о висини прихода окривљеног АА и трећих лица ББ, ГГ и ВВ. Овај суд је притом имао у виду чињеницу да је првостепени суд ценио изјаве ДД, ЂЂ и ЕЕ, те ЖЖ, које су биле оверене од стране јавног бележника и није им поклатио веру сматрајући да су срачунате на помоћ окривљеном и трећим лицима да сачувају имовину за коју нису пружили доказе да су је стекли законитим приходима, а како суд ту имовину не би одузео. Међутим, суд је у обавези да са једнаком пажњом цени како доказе тужилаштва, тако и доказе власника имовине која је предмет поступка за привремено одузимање и у циљу утврђења постојања очигледне несразмере између вредности имовине и законито стечених прихода, дужан је да правилно и свестрано утврди све чињенице важне за доношење правилне и законите одлуке, што према налажењу овог суда, у конкретном случају није учињено.

При том ово веће је посебно имало у виду чињеницу да је првостепени суд закључио да приходи окривљеног АА и трећег лица његове супруге ББ, остварени од издавања пословног простора у ..., улица ... број ..., нису законити приходи, јер суду није пружен доказ да је куповина пословног простора извршена од законито стечених прихода. Према ставу овог већа Апелационог суда у Београду, код чињенице да је услуга закупа простора неспорно извршена, закупци су плаћали закуподавцу за коришћење локала, приход по основу издавања пословног простора је уредно пријављивљен надлежним државним органима, при чему је плаћен и порез на тај приход, то се, следом свега реченог, према ставу овог суда, основано доводи у питање правилност закључка првостепеног суда о томе да предметна закупнина није легалан приход, не улазећи при том у питање утврђења чињенице порекла новца којим је локал купљен.

Такође, како је окривљени-власник АА суду пружио доказе о томе како је постао власник сутеренског стана у ..., презентујући уговор о зајму, те објашњавајући да му 33 дуговао новац који није могао да му врати, следом чега је конституисана хипотека на стану, то према налажењу овог већа Апелационог суда у Београду, стицање стана по таквом основу у ситуацији када су суду приложени докази у смислу постојања уговора, уписа хипотеке и решења суда којим је у поступку извршења непокретност предата повериоцу, не може бити сматран незаконитим приходом на бази претпоставке о томе да је новац који је позајмљен незаконито стечен.

У поновљеном поступку потребно је да првостепени суд поступио по примедбама Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал као другостепеног суда, отклони битне повреде одредаба кривичног поступка, те ће оценом свих изведених доказа бити у могућности да донесе правилан закључак о томе да ли су испуњени услови из члана 25 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а посебно да ли постоје основи сумње да је имовина проистекла из кривичног дела односно да ли постоји очигледна несразмера између законито стечених прихода окривљеног и трећих лица и имовине коју поседују. Дакле првостепени суд ће након поступања по налозима ће бити у могућности да донесе закониту и правилну одлуку за коју ће дати јасне, аргументоване и непротивуречне разлоге, водећи рачуна и о могућности изрицања блажих мера – забране располагања.

Из свих напред наведених разлога, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је донео одлуку као у изреци сходно одредби члана 467 став 4 ЗКП у вези члана 33 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић,с.р.

Председник већа – судија
Нада Зец,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић